

ת"פ 56813/03/16 - מדינת ישראל נגד נאיף עבדאלעאל

בית משפט השלום בכפר סבא

13 אפריל 2016

ת"פ 56813-03-16 מדינת ישראל נ' עבדאלעאל
56793-03-16

לפני כבוד השופטת מרב גרינברג

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם נאיף עבדאלעאל

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רונית בירס

הנאשם וב"כ עו"ד מוחמד רעד

הדיון מתורגם לשפה הערבית ע"י עו"ד פיראס נטור

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם, הנני מרשיעה אותו בעובדות כתב האישום, וכפועל יוצא מכך בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

ניתנה והודעה היום ה' ניסן תשע"ו, 13/04/2016 במעמד הנוכחים.

מרב גרינברג, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום, בביצוע עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, בכך ששהה ביום 25.3.16 בעיר טייבה, ללא אישור שהיה כדין.
2. הנאשם יליד 1968, ובעברו שתי הרשעות, כשהרלבנטית היא הרשעה משנת 2015, בגין עבירה דומה ועבירות נלוות וכן תלוי כנגדו מאסר על תנאי בר הפעלה בן חודשיים.
3. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על חומרת מעשיו של הנאשם, עברו הפלילי וסבורה שעל אף שזכה להקלה בעונשו בפעם הקודמת, ניצל זאת לרעה והסנקציה המשפטית שהוטלה עליו לא הרתיעה אותו. עוד הדגישה את המצב הבטחוני, ועל כן ביקשה להפעיל את המאסר על תנאי ולהטיל במצטבר מאסר בפועל.
- כמו כן, לנאשם התחייבות כספית בת הפעלה אותה מבקשת ב"כ המאשימה להפעיל.
4. ב"כ הנאשם התייחס בטיעונו לגילו של הנאשם, לנסיבותיו, למצבו הרפואי ולכך שלטענתו במשך שנים אחז באישור שהייה ועבודה כדין. עוד הדגיש שהנאשם מפרנס את משפחתו ואת אמו הסובלת מעיוורון.
- ב"כ הנאשם ביקש לתת משקל לכך שהנאשם שוחרר, אך התייצב כדין, על אף שידע כי תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי שהמאשימה תבקש להפעילו.

גזירת דינו של הנאשם בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין

5. על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה בהתאם לעקרון ההלימה, המהווה עקרון מנחה בענישה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.
6. בכל הנוגע לערכים המוגנים שנפגעו במקרה דנן, אין מקום להכביר מילים ביחס לפוטנציאל הטמון בכניסה לתחומי המדינה ללא יכולת פיקוח על הנכנסים ועל היוצאים מתחומה. אין ספק כי הדבר מכביד על רשויות אכיפת החוק ומאפשר כניסה לא מבוקרת של תושבי אזור, שחלקם יכול וינצלו לצורך פעילות חבלנית. לצד זאת, נקבע בהלכת אלהרוש כי, כאשר עבירת השב"ח מבוצעת לצרכי פרנסה בלבד, וכל רצונו של תושב האזור הנו להרוויח את פת לחמו ולשוב לביתו, כי אז מידת הפגיעה של התנהגות מסוג זה היא פחותה. עוד יודגש, כי אין די בפוטנציאל להגברת הסיכון הבטחוני, ואף אין די בהגדלת הפוטנציאל להגברת הסיכון לפשיעה פלילית, כדי לייחס לנאשם הספציפי עצמת פגיעה רבה יותר בערכים המוגנים.

7. בענייננו, בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירה, הרי עסקינן בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, ללא עבירות נלוות.

8. ביחס לנסיבות הנאשם, מדובר בנאשם מבוגר יחסית, בעל הרשעה קודמת ומאסר על תנאי בר הפעלה בן חודשיים. מאידך, יש לתת משקל לכך שאכן התייצב כנדרש, ולנסיבות שעלו בטיעוני ב"כ הנאשם.

9. ביחס לעתירת ב"כ הנאשם להארכת מאסר על תנאי, אני סבורה כי עניינו של הנאשם אינו נופל בגדר המקרים המאפשרים הארכת מאסר על תנאי היות ולא הוצגו לי טעמים מיוחדים כנדרש בהתאם לסעי' 56 לחוק העונשין, ובענין זה אפנה להלכת חמים, רע"פ 1441/14, שם אמנם הוארך מאסר על תנאי שהוטל על הנאשם, אך זאת עקב אורכו החרג - 10 חודשים - ונסיבותיו המיוחדות. עם זאת, אתן לנסיבותיו של הנאשם משקל בקביעת משך תקופת מאסר בפועל.

10. מדיניות הענישה בעניינם של נאשמים שיוחסה להם עבירה של שהיה בלתי חוקית לצרכי פרנסה, והנם נעדרי עבר פלילי, הותוותה בהלכת אלהרוש ונעה ממאסר על תנאי ועד מאסר למשך חמשה חודשים, הכולל את תקופת התנאי. גם אם לא נעלם מעיני כי המציאות בה אנו חיים בימים אלה קשה, ובכל יום אנו עדים למקרים שונים וקשים של פיגועי טרור ברחבי הארץ, אינני סבורה כי יש בנתון זה, מכאיב ומצער ככל שיהיה, כדי לשמש בסיס לסטיה מהלכת אלהרוש.

ביום 29.10.15 דחתה ערכאת הערעור בבית המשפט המחוזי במסגרת עפ"ג (חיפה) 46537-10-15 מדינת ישראל נ' פטאפטה ועפ"ג 46514-10-15 מדינת ישראל נ' רבאיעה, ערעורי המדינה על קולת עונשם של תושבי שטחם שנידונו, בנסיבות דומות, למספר ימי מאסר.

בהחלטות אלו נקבע במפורש, כי המצב הבטחוני אינו מצדיק בחינה מחודשת של המתחם שנקבע בעניין אלהרוש, וכן הודגש כי על אף שלמדינה זכות להשתמש בכלים משפטיים לצרכים בטחוניים, **"אין בכך כדי לשנות את כללי היסוד של שיטתנו המשפטית בכל הנוגע למידתיות הענישה בהתאם לעקרונות חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, פסיקתו המנחה של בית המשפט"**.

מכאן ניתן ללמוד, שאין מקום לערוך שינוי בגבולות מתחם העונש שיש להטיל על תושב האזור שהורשע בעבירת שב"ח בלבד, ויש לפסוק בכל מקרה בהתאם לנסיבותיו. ואם ניתן לשקול את השלכותיו של המצב הבטחוני העכשווי, תוך מתן דגש לשיקולי הרתעת היחיד והרבים, הרי זה לכל היותר בתוך המתחם שנקבע בהלכת אלהרוש.

11. אשר על כן, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל בן חודש בניכוי ימי מעצרו 25.3.16-31.3.16.
- ב. מפעילה מאסר על תנאי בן חודשיים שהוטל על הנאשם בת"פ 33443-07-15 (שלום ת"א) ביום 23.7.15, על ידי כב' הנשיא, השופט אביחי דורון באופן חופף ובמצטבר, כך שהנאשם ירצה תקופת מאסר כוללת בת חודשיים.
- ג. מאסר על תנאי בן חודשיים, והתנאי הוא כי בתקופה בת 24 חודשים לא יעבור עבירה בה הורשע.
- ד. מאחר שלא הוצג בפני טופס חתימת הנאשם על התחייבות, נמנעת מהפעלת ההתחייבות.
- ה. קנס בסך 1,000 ש"ח או 3 ימי מאסר תמורתו. ניתן לקזז את הקנס מהעירבון הכספי שהופקד במסגרת הליך מ"ת 56793-03-16 ואת היתרה להשיב לב"כ הנאשם, בהסכמת הנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

מאחר והנאשם משוחרר והוטל עליו עונש מאסר בפועל לריצוי מיידי, הנאשם יועבר למשמורת משמר בתי המשפט לצורך העברתו למשמורת שב"ס.

ניתן והודע היום ה' ניסן תשע"ו, 13/04/2016 במעמד הנוכחים.

מרב גרינברג , שופטת

הוקלד על ידי חגית גבאי